

så vi kan få noget mere viden på de områder, hvor vi mangler viden. Men ud fra den nuværende viden kan vi ikke tilslutte os forslaget.

Vedrørende B 45 mener jeg, at vi skal tage hensyn til, at man her har taget et nyt system i brug, et nyt egenkontrollsystem, hvor dyrlæger og landmænd i fællesskab prøver på at opfylde alle de regler og krav, vi har stillet til dyrevelfærd i det hele taget. Rammerne er lavet i et godt setup. Skulle vi ikke give dem en chance for at udfylde dem?

Dyrlægen kommer dog stort set en gang om måneden og følger op på det, og når vi så kommer til årets slutning, vil det være sådan, at han skal indberette i et skema, hvor han siger til Per eller Poul eller Maren: Det her er ikke særlig godt, det her er godt. På den måde får vi den bedste kontrol, og det vil sige, at der bliver kontrol med alle besætninger, og vi får indberetninger om dem. Det må være det rigtige og det bedste, og det kan samtidig virke som rådgivning.

Hvis man går fra 5 til 10 pct., ved jeg næsten, hvad hr. Kristen Touborg vil sige, nemlig at det kun vil svare til, at i stedet for besøg hvert 20. år bliver der besøg hvert 10. år. Jeg er næsten sikker på, at hr. Touborg vil sige det, og det er jeg enig med ham i, det giver ikke meget mere kontrol. Det rigtige må være, at det er landmanden og dyrlægen, der i fællesskab klarer det her, og vil landmanden i den sidste ende ikke rette sig efter dyrlægen, så har det selvfølgelig nogle følger.

Vi kan ikke støtte det her forslag.

**Den fg. formand** (Lissa Mathiasen):

Tak. Jeg skal bede ordføreren blive stående. Der er en kort bemærkning fra hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

**Kristen Touborg** (SF):

Man fristes jo næsten til at sige, at Venstres ordfører læser det her forslag, som fanden læser Bibelen, for når han siger om punkt 8, at man risikerer, at smågrisene dør, når grisene skal være fritgående, så kan han jo ikke have læst det, for der står rent faktisk, at man i de 2 første uger kan bruge en fareboks.

Det andet eksempel på det samme princip er det med staldafsnit og sygestier. Sagen er jo, at når man har langt de fleste søer i holddrift og man får en syg so, så kommer den ind i en separat sti. Ved de store besætninger vil vi gerne have, at der er et separat afsnit, og der vil jo være

adskillige søer i det afsnit. Så det er altså ikke noget med, at de på den måde bliver isoleret, men de får en god mulighed for at få en ordentlig pasning. Og det er netop de syge dyr, der virkelig har behov for den pasning. Det er baggrunden for, at vi ønsker, at der altid skal være sygestier nok til rådighed.

I det virkelige liv må vi jo nok sige at det kniber lidt. Det kan godt være, at lovgivningen er sådan, at der skal være en sygesti til rådighed, men i det virkelige liv er det jo nok ikke altid tilfældet. Derfor ville det være mere klart at køre den anden linje.

(Kort bemærkning).

**Jens Kirk** (V):

Nu var det vel mest kommentarer, hr. Touborg kom med, men jeg vil direkte imødegå ham med hensyn til punkt 10. Det kan da ikke være rigtigt, at det kun er til de store besætninger på over 300 dyr, vi stiller krav om, at der skal være sygestier nok. Det er da til alle, uanset om de er på 5 søer eller de er på 1.000 søer.

Kl. 17.55

Og jeg vil da ikke håbe, at det altid er en selvfølge, at hvis man har en mindre sobesætning, er der altid flere i et sygeafsnit. Vi stiller altid krav om, at der skal være sygebokse nok, ikke bare når der er over 300. At de skal slæbes ind i et separat rum, kan vi simpelt hen ikke se begrundelsen for.

(Kort bemærkning).

**Kristen Touborg** (SF):

Jeg er klar over, hvordan kravene er, at der altid skal være nok. Problemet er bare, at det jo ikke er tilfældet i det virkelige liv, så vi prøver at lovgive lidt omkring det virkelige liv i stedet for. Og når vi kun vil have det til at gælde for besætninger med 300 søer og opad, er det, fordi man ikke er i stand til på samme måde at sige, at man skal have et afsnit, hvis man f.eks. kun har 100 søer.

Men jeg har et andet spørgsmål til hr. Jens Kirk: Hvis det nu er sådan, at der godt må opkræves brugerbetaling, når det ikke længere er for velfærdskontroller, når det ikke længere er stikprøver, men når det er prøver, man får, f.eks. hvert sjette år ligesom med miljøkontrollen, vil hr. Jens Kirk så gå ind for, at der opkræves en sådan brugerbetaling? Så var vi ude over problemet med, at effektiviteten ikke var stor nok i forhold til ministerens pengepung.